

Richter, Böheim, Tschernigg, Pessler, dr. Steinwender, Heeger, A. Lemiš, Thurner in Derschatta.

Najbolj se je postavil glavni vodja nemškonacijske stranke, dr. Steinwender. Vse kar so razni govorniki bolj prikrito in z mnogimi praznimi besedami razpravljali v dolgih govorih, to je kratko pa jasno povedal dr. Steinwender s sledečim stavkom: »Wir Deutsche können zwar dem Staate dienen, aber wir werden in keinem Staate der Welt die Dienerrolle spielen; denn wir Deutsche sind ein Herrenvolk und zur Herrschaft müssen wir kommen«. To je: »Nemci moremo sicer državi služiti, ali v nobeni državi sveta ne bomo opravljali posla služabnikov; zakaj mi Nemci smo gosposko ljudstvo in gospodstvo moramo doseči«.

Da, to je njih nakana in zlobna namera! Tlačiti nas hočejo, sami vladati, — a drugi naj bi samo plačevali, nosili težki denarni in krvni davek, — Nемец hoče vladati. Kaj jim mar božja in cesarska postava! Brez božje pravice, brez postave, hočejo samo jedno: vladati! S to izjavo so se pokazali vsaj enkrat v pravi luči. Zapomnimo si, Slovenci, izrek Steinwendrov prav dobro, podučljiv je za nas!

Kaj bomo počeli po celovškem »volkstagu« mi Slovenci? Bodemo-li mirovali, ko vidimo najkrutejše svoje nasprotnike neprestano pri delu? Nikakor ne! Zdravimo se, združimo se na vseslovenskem shodu!

Tak shod nam je v sedanjih tako zamotanih, a za nas odločilnih razmerah neobhodno potreben. Potreba je nujna, da se nam do dobra pojasni politični položaj, da se posvetujemo o potrebnih korakih za bodočnost.

Celovski »volkstag«, padec Celja, mnoge vladne naredbe, zahtevajo odločen odgovor, krepko obrambo od naše strani. Skličejo nas naj naši gg. poslanci na shod, na katerem nam morejo pojasniti položaj, slišati mnenje ljudstva, posvetovati se, kako se naj postopa v bodoče. Celovski »Mir« pravi o tem: »Na onih, katerim je narod pri volitvah skazal zaupanje, je sedaj, da nastopijo in nas skličejo na prepotrebno skupno posvetovanje. Takšen vseslovenski shod, združen s hrvaškimi rodoljubi iz Istre, ki naj se vrši na podlagi programa slovanske krščanske narodne zveze v državnem zboru, nas mora združiti k skupnemu odločnemu delu in naporu za naše pravice in koristi. Skrajni čas je, da ne gledamo več mirno pogubonosno postopanje naših nasprotnikov, marveč da se i mi ganemo in potrebno ukrenemo za obstanek naš na naši lastni slovenski zemlji.«

O potrebi in pomenu vseslovenskega shoda v naših dneh ne more več dvomiti nobeden slovenski rodoljub. Najboljši dokaz za to je vik in krik, kateri so zagnali nasprotniki naši, ko se je sprožila misel o takem shodu. Cesar se razkačeni naši nasprotniki bojé, kar oni psujejo, to je nam koristno in potrebno.

Z zgorej omenjenim listom poudarjamo torej tudi tú: Resen in za nas odločilen je sedanji čas. Torej na delo, in ne udajmo se!

—rn—

Cerkvene zadeve.

Cerkev sv. Eme, podružnica kozjanska.

Ta cerkva je znotraj in zunaj popolnoma prenovljena. Sv. Ema, slovenska kneginja in pištanska rojakinja, ima v naši škofiji le dve cerkvi: farno cerkev v rogaški dekaniji ob štajarsko-hrvaški meji in pa kozjansko podružnico. Le-ta se je ob Št. Emski nedelji bliščala v praznični lepoti. Junija meseca je namreč

pozlatil rožo ali križ in jabolko ter streho zvonika po-barval z oljnato barvo domači slikar in pozlatar Miha Gerzina iz Zdol pri Kozjem, ki je tudi pobelil druge dele cerkvice; znotraj pa jo je že lani krasno prenovil. Zvonik je bil poprej lesen. Leta 1861. pa so kozjanski župljani po prizadevanju takratnega namestnega kaplana, sedanjega častnega kanonika in dekana A. Hajseka v Slov. Bistrici, sezidali nov zvonik za 2100 gld. Pomenljivo je, da sta bila pri zgradbi novega zvonika l. 1861. cerkvena ključarja Franc Volavšek in Franc Novak, pri popraviljanju pa letos nju sinova, Miha Volovšek in Ant. Novak. Kakor sta bila očeta, tako sta tudi sinova vestna cerkvena ključarja, ki sta bila letos v postu enoglasno izvoljena, drugi na novo, prvi pa že opravlja svojo službo blizu 20 let. — Pri tej priliki priporočamo Slovencem našega slikarja in pozlatarja Miha Gerzina.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Sv. Peter v Savinjski dolini 16 gld. 61 kr., Sv. Lovrenc v Slov. goricah 169 gld., Celje 56 gld., Galicija 16 gld., Polenšak 11 gld. 10 kr., Braslovče 18 gld. 81 kr., Sv. Jakob v Slov. goricah 16 gld. 25 kr., Trbovlje 13 gld., Dobova 23 gld. 50 kr., Sv. Ilj v Slov. gor. 24 gld., Sv. Tomaž pri Vel. Nedelji 19 gld., Ljutomer 20 gld., Sv. Peter pri Radgoni 10 gld., Sv. Jurij na južni žel. 24 gld. 25 kr., Sladka gora 10 gld., Kalobje 3 gld. 69 kr., Zusem 1 gld. 50 kr., Slivnica pri Celju 5 gld.

Gospodarske stvari.

Peronospora ali strupena rosa ter način, kako se tej bolezni obraniti.

(Govoril dne 27. maja na podučnem shodu središkega bralnega društva »Edinost« Anton Kosi, učitelj in posestnik v Središču.)

(Dalje.)

Iz vsega tega je razvidno, da je za škropljenje — čeprav je moči tudi z 1% raztopino galice (to je 3 kg na polovnjak) doseči povoljnih uspehov, vendar le bolje, ako se jemlje več te snovi.

Včasih se sliši od kakega prav vnetega vinorejca: »O pravem času sem škropil, a vendar se mi je začelo listje tu in tam že smoditi; zdi se mi, da sem djal preveč vitrijola, ker sem ga vzel na polovnjak 6 kg.«

Kaj je z mnenjem tega vinorejca? Jeli rabil v resnici preveč galice? Strokovnjak mu bo rekel, da ne, ker se jemljejo v praksi, kakor bomo slišali, še mnogo večje množine galice, a vendar ni preveč.

Meseca junija lanskega leta se je vnel med nekaterimi strokovnjaki prepir o vprašanju, koliko galice se naj na hektoliter vode jemlje.

Potovalni učitelj za Spodnje - Avstrijsko ter znani kmetijski strokovni pisatelj J. Jablanzy je namreč lani v nekem nemškem vinarskem listu* priporočal 3% dodatek galice, kar iznaša za polovnjak 9 kg. Ker so začeli temu nekateri drugi veščaki in vinogradniki oporekati, dokazal jim je Jablanzy, da na Francoskem rabijo vinogradniki z najboljšim uspehom celó 6% raztopino (torej 18 kg na polovnjak) in da kaže v obče v jako vlažnih letinah jemati večjo množino galice, kakor navadno; temu primerno seveda tudi več apna.

Kar se tiče nas, mislim, da je najbolje, ako se iz denarstvenih oziróv držimo srednje poti, torej 4 do 5 kg v navadnih letinah in 6 do 7 kg** na

* Weinlaube, 1896, str. 289.

** S tekočino, v koji je raztopljena tú navedena množina galice, se prav lahko škropi, medtem ko so tekočine z večjo množino galice že precej debelo tekoče, kar pri škropljenju razprševanje močno ovira.

